

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 8/10
03.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж. и др, због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 128/09 од 13.02.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Смедеревској Паланци К. број 12/08 од 11.07.2008. године и Окружног суда у Смедереву Кж. број 522/08 од 05.12.2008. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2010. године, у присуству заменика Републичког јавног тужиоца, др Г.И. и браниоца окривљеног М.Ж, адвоката Г.Б-П, по заменичком пуномоћју, а у одсуству уредно обавештених окривљених Т.С. и М.Ж. и браниоца окривљене Т.С, адвоката Г.Ј, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 128/09 од 13.02.2009. године подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Смедеревској Паланци К. број 12/08 од 11.07.2008. године и Окружног суда у Смедереву Кж. број 522/08 од 05.12.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Смедеревској Паланци К. број 12/08 од 11.07.2008. године, окривљени М.Ж. и Т.С. оглашени су кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. и у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени и то: окривљени М.Ж. на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.02.1996. године до 27.03.1996. године, а окривљена Т.С. на казну затвора у трајању од пет месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 19.05.1995. године до 19.06.1995. године.

Пресудом Окружног суда у Смедереву Кж. број 522/08 од 05.12.2008. године, уважене су жалбе бранилаца окривљених М.Ж. и Т.С, па је преиначена првостепена пресуда тако што је Окружни суд у Смедереву према овим окривљенима, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а, одбио оптужбу, за радње описане у оптужници Окружног јавног тужиоца у Смедереву, чиме би учинили кривично дело преваре из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а окривљени су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те је истовремено одређено да ће трошкови поступка бити подмирени из буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 128/09 од 13.02.2009. године, против правноснажне пресуде Општинског суда у Смедеревској Паланци К. број 12/08 од 11.07.2008. године и пресуде Окружног суда у Смедереву Кж. број 522/08 од 05.12.2008. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, а у односу на пресуду Окружног суда у Смедереву Кж. број 522/08 од 05.12.2008. године у вези члана 391. став 1. ЗКП-а, учињене у корист окривљених.

У захтеву за заштиту законитости наводи се да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер је суд висину противправне имовинске користи коју су окривљени прибавили извршењем кривичног дела,

определио на износ од 70.000,00 ДМ, не наводећи динарску противвредност што је од утицаја за правилну примену закона, због чега је, према наводима захтева, изрека првостепене пресуде неразумљива, те да иста пресуда не садржи разлоге о одлучној чињеници – на основу чега је утврђена висина прибављене противправне имовинске користи коју су окривљени стекли извршењем кривичног дела за које су оглашени кривим, па је на тај начин првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Поред наведеног, захтевом се указује да је другостепени суд уместо да отклони наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, прихватио закључак првостепеног суда у погледу висине противправно прибављене имовинске користи на износ од 70.000,00 ДМ и, супротно одредби члана 391. став 1. ЗКП-а, у седници већа утврдио нову чињеницу да износ од 70.000,00 ДМ одговара износу од 70.000,00 динара и, на основу тако измењеног чињеничног стања, донео пресуду којом преиначава првостепену пресуду и одбија оптужбу у односу на окривљене, налазећи да се у њиховим радњама стичу елементи основног облика кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика, за које дело је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, чиме је по мишљењу Републичког јавног тужиоца учинио повреду кривичног закона из члана 391. став 1. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 од 22.12.2008. године), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Врховни касациони суд налази, када је реч о првостепеној пресуди, да се захтев за заштиту законитости не може подићи због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, учињене првостепеном пресудом због непостојања динарске противвредности износа од 70.000,00 ДМ у изреци те пресуде, и због непостојања разлога о томе како је првостепени суд утврдио висину прибављене имовинске користи, јер је другостепени суд у жалбеном поступку преиначио првостепену пресуду којом је окривљени оглашен кривим и одбио оптужбу, па је тиме учинио да процесни недостатак из првостепене пресуде формално више не егзистира.

Другостепени суд је у жалбеном поступку, по оцени Врховног касационог суда, правилно поступио када је преиначио првостепену пресуду, јер је дужан да то учини кад утврди да је наступила застарелост кривичног гоњења, доносећи тако процесну одлуку без упуштања у меритум. При томе је другостепени суд правилно одбио оптужбу онако како је она првобитном оптужницом конципирана, у погледу прибављене имовинске користи где је означено да су окривљени прибавили противправну имовинску корист на име вредности лекова „у укупној вредности од преко 70.000 динара (70.000 ДМ)“.

Другостепени суд је био овлашћен да тако поступи, јер се надлежни јавни тужилац неулагањем жалбе сагласио са утврђеном висином противправне имовинске користи од 70.000 ДМ, из првостепене пресуде, па се тај износ није могао мењати по жалби окривљеног и одбране, а да се не повреди одредба члана 382. ЗКП-а. С`тога, Врховни касациони суд налази да другостепени суд није у седници већа утврдио нову чињеницу и тиме изменио чињенично стање, јер је противвредност 70.000 ДМ означена у оптужници Окружног јавног тужиоца на износ од 70.000,00 динара, при чему се вредност девизних средстава у динарској противвредности узима на основу вредности истих у време извршења кривичног дела (у том смислу је и правно схватање Кривичног одељења Врховног суда Србије утврђено на седници од 08.10.2003. године) – па нема ни повреде кривичног закона из члана 391. став 1. ЗКП-а.

Код таквог стања ствари, по оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је применом члана 5. став 2. КЗ, правилно нашао да је правна оцена кривичног дела преваре најблажа по члану 208. став 1. Кривичног законика, с`обзиром на висину прибављене противправне имовинске користи и да је протекло време дуже од шест година потребно за апсолутну застарелост кривичног гоњења по члану 104. став 6. у вези члана 103. тачка 6. КЗ-а, рачунајући од извршења кривичног дела 29.11.1993. године и да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па је одбио оптужбу на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а о чему је дао правилне и непротивречне разлоге, па с`тога нема ни повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Оценивши, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године) и члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић,с.р.

Горан Чавлина,с.р.